

Ad corinthios I.

quod committit proximum: cui nocet aliquis non solum factio: sed etiam verbo mala imprecando vel male diffamando quod pertinet ad detractionem. Vel mala in faciem dicendo quod pertinet ad contumeliam: et hoc totum pertinet ad rationem maledicendi: ut supra dictum est.

¶ Deinde cum dicit. (Quid enim mihi est etc.) Assignat rationem eius quod dixerat. Et circa hoc tria facit. Primo assignat rationem dicens. Dixi hoc esse intelligendum de fratribus et non de infidelibus. Quid enim mihi est. i. Quid ad me pertinet iudicare. i. in iudicium condemnationis ferre de his qui foris sunt. i. de infidelibus qui sunt omnino extra ecclesiam. Prelati enim ecclesiarum accipiunt spiritualem potestatem super eos tamen qui se fidei subdiderunt. secundum illud scilicet corinthios 10. In promptu habentes vultus omni inobedientiam: cum impleta fuerit vestra obedientia. Indirecte tamen prelati ecclesiarum habent potestatem super eos qui foris sunt in quantum prohibent fideles ne illis communicent. Secundo adhibet similitudinem dicens. (Nonne de his qui itus sunt vos iudicatis). quod d. eadem auctoritate vos iudicatis qua et ego. Unum vos non iudicatis nisi de vestris: ita et ego. Dicitur Eccl. 10. Iudex sapiens iudicabit populum suum. Tertio ridet tacite dubitationi. (Posset enim videri quod infideles essent meliores quam propter peccata predicta non condemnantur: sed hoc excludit dicens. (Non nihil mihi de his qui foris sunt iudicare). Nam eos qui foris sunt. i. infideles iudicabit deus. scilicet iudicio condemnationis non examinationis: quod ut gregorius dicit in moralibus. Infideles damnabuntur sine iudicio discussione et examinationis: et quantum ad hoc dicitur Jo. 3. Qui non credit in eis iudicatus est. i. manifesta in se habet causam condemnationis: et hoc gratius reservatur dei iudicio. secundum illud Deuter. 10. Noxium est incidere in manus dei viventis.

¶ Deinde cum dicit. (Auferte malum etc.) Infert conclusionem principaliter intentam dicens. Ex quo hoc quod dixi non committamini fornicariis intelligendum est de fidelibus non de his qui foris sunt. (Ergo auferte malum). scilicet hominem ex vobis infidelibus. i. de vestra societate eycite. secundum illud Deuter. 13. Auferes malum de medio tui. Est ergo considerandum ex promissis apostoli verbis quod non prohibemur communicare infidelibus: quod nunquam fidem receperunt propter eorum penam. Est tamen hoc cavendum aliquibus. scilicet infirmis propter eorum incautelam ne seducantur. Illi vero qui sunt firmi in fide possunt eis licite communicare: et dare operam conversioni eorum: ut dicitur in I. Cor. 10. Si quis infidelium vocat vos ad cenam et vultis ire: o quod appositus fuerit manducate. Infidelibus autem qui aliquando fideles fuerunt vel sacramentum fidei receperunt: sic hereticis et apostatantibus a fide subtrahit omnino communicatio fidelium: et hoc est eorum pena: sicut et ceteris peccatoribus qui adhuc subdantur potestati ecclesie.

CAPIT. VI.

Adert aliquis vestrum habens negocium adversus alterum iudicari apud iniquos: et non apud sanctos. An nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt. Et si in vobis iudicabitur mundus: indigni estis qui de minimis iudicetis. Nescitis quoniam angelos iudicabimus: quam magis secularia. Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles qui sunt in ecclesia illos constituite ad iudicandum. Ad verendum vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam qui possit iudicare inter fratrem suum: sed si cum fratre iudicio contendit et hoc apud infideles.

¶ Supra apostolus reprehenderat corinthios de negligentia in

dicij hic reprehendit in eis quodam alia peccata circa iudicia. Et primo quantum ad iudices eorum coram quibus litigabant. Secundo quantum ad ipsa iudicia ibi. (Iam quidem omnino). Circa primum tria facit. Primo arguit eos de inordinatioe. Secundo rationem reprehensionis assignat ibi. (An nescitis). Tertio remedium adhibet ibi. (Secularia igitur iudicia). Dicit ergo primo. ita negligitis in iudicando vestros: sed tamen pro sumptuosi estis subire infidelium iudicia: et hoc est quod dicitur. (Audet). i. presumit aliquis vestrum habere negocium. scilicet seculare adversus alium iudicari apud iniquos. i. subire iudicium infidelium: et non apud sanctos. i. apud fideles qui sunt sacramentis fidei sanctificati. Hoc enim est inordinatum multiplex. Primo quod dicitur: quod pro hoc derogat auctoritati fidelium. Secundo quia derogat dignitati fidelium quantum ad hoc quod infidelium iudicia subeunt. Tertio quod pro hoc datur occasio infidelibus iudicibus retinendi fideles quos dissentire vident. Quarto quod pro hoc datur occasio infidelibus iudicibus calumniandi et opprimendi fideles: quos odio habent propter fidem et ritum diversitatem. Et id dicitur Deuter. 1. Tuli de tribubus vestris viros sapientes et nobiles precepique eis dicens. audite illos et quod iustum est iudicate. Et eodem 17. Non poteris alterius genti facere regem: quod non sit frater tuus. **¶** Sed vestrum esse id quod dicitur. i. pe. z. Subditi estote omni humane creature propter deum: siue regi tanquam precellenti: siue ducibus tanquam ab eo missis: pertinet enim ad auctoritatem principis iudicare de subditis. Est ergo deus divinum prohibere quod ei iudicio non stetit si sit infidelis. **¶** Sed dicitur quod apostolus non prohibet quod infideles sub infidelibus principibus constituti eorum iudicio compareat si voverit. hoc enim esse subiectionem quod debet principibus: sed prohibet quod fideles non eligant voluntarie infidelium iudicia.

¶ Deinde cum dicit. (An nescitis etc.) Assignat rationes id quod illi faciebant sumptum ex hoc quod derogabant auctoritati sanctorum: et primo quantum ad auctoritatem quam habent super res mundanas. Secundo quantum ad auctoritatem quam habent ad res supernas: id est super angelos ibi. (An nescitis quoniam angelos iudicabimus). Dicit ergo primo. Inordinatum est iudicium apud infideles qui fideles habent auctoritatem iudicandi. (An nescitis) quod sancti de hoc mundo iudicabunt. i. de hominibus mundanis huius mundi. Quod quidem implet tripliciter. Primo quidem secundum comparationem. scilicet secundum quod non solum boni iudicabunt malos et sancti mundanos: sed etiam secundum quod boni iudicabuntur a melioribus: et mali iudicabuntur peiores. Et illud Mat. 12. Viri minui surgent in iudicio cum generatione ista: et condemnabunt eam. Secundo iudicabunt approbando sententiam iudicis. scilicet christi: et hoc erit proprie iustorum. secundum illud ps. Letabitur iustus cum viderit vindictam. Unde sap. 3. dicitur. Iudicabunt sanctiones. Tertio modo per sententiam prolationem. Et hoc erit apostolorum et similium qui contemptis rebus mundi solis spiritualibus inhaerent. Spirituales enim iudicant omnia: ut dictum est supra. z. Unum et Mat. 19. dicitur. Vos qui secuti estis me sedebitis super sedes iudicantes. id est tribus israel. Et in ps. dicitur. Gladus accipites in manibus eorum ad faciendam vindictam in nationibus. Intelligit autem ista prolatio sententiae non vocalis: sed spiritualis: in quantum per superiores sanctos inferiores vel et peccatores spirituali quadam illuminatione illuminabuntur quales pene et qualia prima eis debentur: sicut et nunc homines illuminantur ab angelis vel etiam inferiores angeli a superioribus. Secundo ex hoc quod dictum est argumentatur ad propositum dicens. (Et si in vobis) i. pro vos iudicabit mundus. i. mundani homines nunquam indigni estis qui iudicetis de minimis. scilicet de negociis secularibus. Luc. 16. Qui in modico iniquus est et in maiori iniquus erit.

¶ Deinde cum dicit. (Nescitis etc.) Arguetur ad idem ex auctoritate sanctorum super angelos. Et primo ponit eam dicitur

rens. (An nescitis) qm nos scz fideles xpi iudicabimus angelos. Quod quide potest intelligi de malis angelis: q pdenabunt a sanctis: quoz virtute sunt victi. Un Luc. io. dñs dicit. Ecce dedi vobis potestatem calcandi sup spēs: et super oēm virtutē inimici. Et in ps. Sup aspides et basiliscū ambulabis. potest et hoc intelligi de bonis angelis: quoz plurimi in comparatione quadā inueniuntur Paulo et similibus sibi inferiores. Un signanter non dicit iudicabitis: sed iudicabimus. Quāuis. n. dici possit q ex sequenti si sancti iudicabūt hoīes bonos et malos: erit iudiciū d bonis angelis: quoz accidentale premiū augetur ex premio sanctoz per angelos illuminatoz: et etiā de malis angelis quoz pena augetur ex pena hoīum p eos deductozum. Scdo argumentat ad propositum dicens. (Quāto magis secularia) .i. iudicia ydonei erimus iudicare: qui enī est ydoneus ad maiora: multo magis ē ydoneus ad minora. Unde et dñs cui cōmiserat gnqz talēta postmodum cōmisit vnum vt habet. Math. 25.

Deinde cū dicit. (Secularia igit iudicia). Adhibet remediū ptra culpā eoz. Et primo ponit remediū. Scdo exponit ibi. (Ad verecūdiā vestrā dico). Dicit ergo pmo. Ergo ex quo sancti de hoc mundo iudicabunt si habueritis inter vos secularia iudicia: que tamē habere nō debetis illos q sunt ptemptibiles in ecclesia. Stituite ad iudicandū potius. s. qz iudicemini apud infideles. Unde et in ps. dñs. Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleū autem peccatoris nō ipinguet caput meum. Et ecc. 9. dñs. Melius est canis viuus leone mortuo.

Deinde cū dicit. (Ad verecūdiā vestrā dico). Exponit quo sensu predicta dixit. Posset enī aliquis credere q ad litterā essent eligendi contemptibiliores ad iudicandum: sed hoc excludit dicens. (Ad verecūdiā vestrā dico). Quasi dicat: nō hoc dixi: vt ita fiat: sed vt vos faciam verecūdari: illa scilicet p̄fusione: que adducit gratiā et gloriā: vt dicit Ecc. 4. Cōtemptibiles enim in ecclesia essent eligendi ad iudicandum: si nō inuenirent inter vos sapientes: qd eēt vobis verecūdiū. Un subdit. Sic nō est inter vos sapiens quisqz q possit iudicare inter fratrem et fratrem: sed frater cū fratre in iudicio p̄tendit: et B apud infideles. potius aut qz hoc faceretis: p̄beretis cōstituire contemptibiles: qui sunt in ecclesia ad iudicandum et supplendū defectum sapientū: qui tamen non est apud vos. s. illud qd supra primo dixerat. Diuites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia. Vel aliter ab illo loco. (Secularia rē). dixerat enī qz sancti ydonei sunt ad iudicandū secularia: et iō vult ostēdere per qz iudicia secularia debeāt exerceri. s. per contemptibiles: q sunt in ecclesia: vocat aut contemptibiles illos qui sunt sapientes in rebus mūdānis per comparationē ad illos qui sunt sapientes in rebus diuinis: quibus est reuerentia exhibēda: qui in rebus temporalibus nō occupātur vt solis spiritualibus vacent: et hoc ē qd subdit. (Ad verecūdiā vestrā dico). s. m aliā litterā ad reuerentiam vestrā. Un et apostoli dixerūt. Act. 6. Nō est equū relinquere nos verbū dei et ministrare mēsis. Postmodū autem redit ad id qd supra reprehenderat. s. qz corinthios infidelib⁹ iudicibus litigabant dicēs. Sic nō ē inter vos sapiens quisqz scilicet in rebus temporalibus quez supra contemptibilem dixit. Unde alia non mutātur a prima expōne: q tñ vī esse magis literalis. Lectio. II.

Am quidē oīno delictū est in vobis q iudicia habetis inter vos. Quare nō magis iniuriā accipitis: Quare nō magis fraudē patimini: S3 vos

iniuriā facitis et fraudatis: et hoc fratrib⁹. An nescitis qz iniq regnum dei non possidebunt: Nolite errare: neqz fornicarij: neqz ydolis seruientes: neqz adulteri: neqz molles: neqz masculozū concubitores: neqz fures: neqz auari: neqz ebriosi: neqz maledici: neqz rapaces regnum dei possidebunt. Et hec aliquando qdē fuistis: sed abluti estis: sed sanctificati estis: s3 iustificati estis: in nomine dñi nostri iesu chzisti et in spiritu dei nostri. Omnia mibi licent: sed non oīa expediunt. Quia mibi licet: s3 ego sub nulli⁹ redigar potestate. Esca vētri: et vēter escis: deus autem et hunc et hāc destruet.

Postqz apostolus reprehēdit corinthios de hoc q corā in fidelibus iudicibus litigabant: hic reprehēdit eos q̄tum ad ipsa iudicia. Et circa hoc duo facit. Primo ponit in q peccabāt circa iudicia. Scdo manifestat qd dixerat ibi. (An nescitis rē). Circa p̄mū duo facit. Primo reprehēdit i eis circa iudicia id qd ē licitū: s3 nō expediēs. Scdo id quo ē penitus illicitū ibi. (S3 et vos rē). Circa p̄mū duo facit. Primo ponit reprehēsiōnē. Scdo remouet excusationē ibi. (Quare nō magis rē). Dicit ḡ pmo. Dicitū ē qz frater cū fratre in iudicio p̄tendit: qd nō solū malū ē: qz apud infideles p̄tenditis: s3 iā qdē post p̄uersiōnē v̄faz oīno delictū ē i vobis. i. ad d̄lictū vob reputat: qz iudicia habetis inter vos: inter quos. s. o3 esse par: qz vt dñs scde thi. 2. Seruus dñi nō oportet litigare: sed mansuetum eē ad oēs. Apparet aut ex B: vt dicit hic glo. Zuzgu. qz peccatū est iudiciū habere d̄ aliquē: sed hoc videt esse falsum: qz si peccatū est iudiciū habere vī sequi: qd ē peccatū sit iudices p̄stituire: cū hoc sit occasiōnē dare iudiciū habentibus: cū tñ dicatur Deutro. primo. Audite illos et qd iustum est iudicate. Et postea subdit: qz dei iudicium est. Soluit aut in glo. qz infirmis permittit in iudicio sua repetere: non autem perfectis: quibus licet sua repetere: sed nō in iudicio. Est autem sciēdū hic qz aliqd est perfectis illicitum: aliquid autē omnibus. Perfecti quidem propriū non habent. s3 illud Math. 19. Si vis perfectus esse vade et vende oīa que habes et da paupib⁹ et veni sequere me: et iō nō licet eis in iudicio repetere qz propria: cum eis nō liceat habere propriū: licet tamen eis in iudicio repetere ea que sunt communia. Nō enim hoc faciendo peccant: sed magis merentur. Est enī op⁹ charitatis defendere vel recuperare res pauperz. s3 illō ps. Eripite pauperē et egenū de manu peccatoris liberate. Sed iudicium aduersus aliquē est illicitum omnib⁹ quantum ad tria. Primo quidē q̄tum ad causam ex qua aliquis iudiciū habet: puta ex cupiditate et auaricia: Un Luc. 12. cū quidam d̄ turba dñi dixisset. Dic fratri meo: vt diuidat mecū hereditatē: dñs dixit: qz me p̄stituit iudicē ad diuidēdū inter vos: Postea subdit. Videte et caute ab omni auaritia. Scdo q̄tum ad modū iudicij: qz. s. auz p̄tētiōe et detrimēto pacis iudiciū p̄sequit: vt. n. dñs. Ja. 3. Ubi zelus et p̄tentiō ibi incōstātia et oē opus prauū. Et hoc vī apostolus in eis reprehēdere: vt p3 ex hoc: qd supra dixit. Frater cū fratre in iudicio cōtendit. Tertio ex p̄uersitate iudicij: puta cū aliquis iniuste et fraudulenter in iudicio procedit. s. m illud Esa. 10. Ut opprimerēt pauperē et viz facerent cause humilium populi mei. Et B et apostolus in eis reprehēdit: vt patet per id quod subdit. Sed vos iniuriā facitis. Quarto propter scandalum quod sequitur. Unde et dñs mandat. Math. 5. Qui vult

*Oratio iustitiae
re. q. iij.*

Ad corinthios I.

tecū in iudicio p̄cedere ⁊ tunicā tuā tollere dimitte ei et palliū. Ex charitate vō sua i iudicio repetere licitū ē. Un̄ Hreg. dic̄ i moralib⁹. Cū curā rex nobis necessitas ip̄oit qdā dū ea rapiunt solūmō sūt tolerādi: qdā vō fuata caritate sūt p̄hibēdi. s. ne rapiētes nō sua semetip̄os pdāt.

¶ Deinde cū dicit. (Quare nō magis rē.) Tollit excusationē. Possent. n. dicere: necessitas nos iducit ad iudicia habēda: vt. s. resistam⁹ iniurijs ⁊ fraudibus alioz: s. hoc excludit subdēs q̄tuz ad primū. Quare non magis iniuriā. s. manifestā accipitis. s. patiēter sustinendo. s. m̄ illud qd̄ dñs dicit mat. 5. Si qs te pcusserit in maxillā p̄be ei ⁊ alterā. Quātū vō ad 2^m subdit. Quare nō magis patimini. i. dolosam seductionē. s. m̄ illud. Mat. 5. Si qs te angariauerit mille passus vade cū illo ⁊ alia duo. S. sicut Aug. dicit in li. de smone dñi in mōte. Nec p̄cepta dñi nō sunt semp̄ obseruāda i executiōe opis: s. semp̄ sūt hūda i p̄paratiōe animi: vt. s. sim⁹ parati b̄ facere v̄ sustinere potius q̄ aliquid agere contra charitatez fraternā.

¶ Deinde cū dicit. (Sed vos rē.) Rēphēdit i eis id qd̄ ē oīno illicitū ⁊ p̄mo arguit i eis manifestā iniustitiā cuiz dicit: s. vos iniuriā facitis. s. manifeste loquēdo i iustitiā alioz: vel i iudicio vel ex iudiciū. Ecc. 9. Nō placeat tibi iniuria iniustoz. Sc̄do dolosaz deceptionē cū subdit. Et fraudatis. puer. iz. Lōsilia impioz fraudulēta. Tertio aggrauat vtrūq; cū subdit. (Et hoc fratrib⁹). i. fidelib⁹ ad qs debem⁹ bonū maxie opari. s. m̄ illud Gal. vltio. Dū tps habem⁹ opemur bonū ad oēs: maxime at ad domesticos fidei. Et iō i quosdā d̄r. Je. 9. Dis frater supplātabit: ⁊ oīs amicus fraudulenter incedet.

¶ Deinde cū dicit. (An nescit rē.) manifestat qd̄ dixerat. Et p̄mo q̄tuz ad id qd̄ ē oīno illicitū. Sc̄do q̄trum ad id qd̄ ē licitū: s. nō expediens ibi. (Oīa mihi licēt). Circa p̄mū duo facit. p̄mo mouet questionē. Sc̄do determinat eā ibi. (Nolite errare rē.) Dicit ḡ p̄mo. dixi q̄ vos iniuriā facitis ⁊ defraudat: qd̄ ē iniquitatezmittere. (S. an nescitis q̄ iniquitatem regnū dei nō possidebūt. q. d. videmini hec nescire dū ab iniquitate nō receditis: cuz tñ in ps. ⁊ Math. 7. dicat. Discedite a me oēs q̄ opamini iniquitatē)

¶ Deinde cū dicit. (Nolite errare rē.) Determinat vitatez. Et p̄ ondit piculū qd̄ iminet iniqs. Sc̄do ondit quō ipsi b̄ piculū euaserūt: vt timeāt itez in ip̄s incidere ibi. (Et b̄ qdez aliqui fuisistis rē.) Dicit ḡ p̄mo: nolite errare: qd̄ signāter dic̄: qz circa ipunitatez peccatoz alig multipliciter errabāt. s. m̄ illud. Sap. 2. ⁊ cogitauerūt ⁊ errauerūt. Quidā. n. p̄bi. errauerūt credentes deū nō h̄re curā rez humanaz. s. m̄ illud sopho. p̄mo. Nō faciet dñs bñ ⁊ nō faciet dñs male. Quidā vō credētes solā fidē sufficētē esse ad salutē. s. m̄ illud Jo. ii. Qui credit in me nō moriet̄ in eternū. Quidā vō credētes p̄ sola xpi sacramenta saluari: pp̄ id qd̄ d̄r. Mat. vlti. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit. Et Jo. 6. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinez h̄z vitā eternā. Quidā vō pp̄ sola opa m̄ie se ip̄one peccare arbitran̄: pp̄ illud qd̄ d̄r Luc. ii. Date elemosinā ⁊ ecce oīa mūda sunt vobis. Nec itel ligunt q̄ hec oīa sine charitate nō p̄sunt. s. m̄ illud qd̄ d̄r infra. 13. Si habuero oēm fidē: ⁊ distribuero i cibos pauperū oēs facultates meas: charitatē aut̄ nō habuero nihil p̄dest: ⁊ iō s̄dit q̄ peccata tria charitati a regē dei excludūt: in qd̄ sola charitas itroducit dicēs. Neq; fornicari neq; ydolis seruientes neq; adulteri. de qbus dicitur. Deb. vlti. Sōnicatores ⁊ adulteros iudicabit deus. Neq; molles. i. māres muliebria faciētes: neq; masculoz cōcubitores q̄tū ad agētes in illo vitio: de qb⁹ d̄r Hen. 13. Voies sodomite pessimi erāt ⁊ peccatores coraz dño nimis. Neq; auari: neq; fures. de qb⁹ d̄r Jac. 5. Dis fur: s̄

cut scriptū ē iudicabit. Neq; ebriosi: neq; maledici: neq; rapaces regnū dei possidebūt. d̄r. n. Esa. 35. Via facta vō cabit nō trāsibit p̄ eā pollutus. Et apoc. 21. Nō intrabit i illā aliqd̄ coingnatū: faciēs abhoiationē. Et est aduertē dū q̄ hic enumerat eadē vitia q̄ in p̄cedēti ca: posuerat. Addit aut̄ qdā i genere luxurie. s. adulteriū: ⁊ vitium contra naturā. In genere autem iniustitie furtum.

¶ Deinde cuz dicit. (Et hoc qdez rē.) Ondit quō p̄dictū periculū euaserunt: ⁊ p̄mo cōmēmorat statū p̄terituz dicēs. (Et qdē aliqui fuisistis). s. fornicari ⁊ ydolis seruientes rē. ⁊ iō sp̄aliter hec vitia cōmēmorat: qz in eis abun- dauērūt. s. m̄ illud Ephe. 5. Eratis. n. aliqui tenebre: nunc aut̄ lux in dño. Sc̄do ondit quō ab his intus fuerūt liberati dicēs. (S. abluti estis). s. vtute sanguis xpi i baptis- mo. s. m̄ illud Apoc. p̄. Lauit nos a peccatis nr̄is i sanguine suo. Sed sanctificati estis. vtute sanguinis xpi p̄ gr̄az p̄secrati. s. m̄ illud Deb. vlti. Iesus vt sanctificaret suum ppl̄z ex portā passus ē. S. iustificati estis. ad statū iustitie ⁊ vtutis. s. m̄ illud Ro. 8. Quos vocauit hos ⁊ iustificauit. Subdit at̄ hoz b̄ficioz cā: ⁊ p̄mo ex pte humanitatis xpi cū dicit. In noie dñi nr̄i iesu xpi. i. in fide ⁊ inuocatiōe nois xpi. s. m̄ illud act. 4. Nō est aliud nomē datū sub celo hoib⁹ in quo oporteat nos saluos fieri. Sc̄do ex parte diuinitatis cuz subdit. (Et in spū dei nr̄i. s. m̄ illud Eze. 37. Ecce ego mittā in vos spūz ⁊ viuetis: qz igit̄ tam potētī vtute liberati estis ad eadē redire nō debetis.

¶ Deinde cū dicit. (Omnia mihi licent rē.) Manifestat id quod dixerat de prohibitione iudicij ostendens q̄ sensu id rēphēderit: qz. n. nō rēphēdit illud quasi oīno illicituz: sed quasi nō expediens ⁊ nocinū. Et circa hoc duo facit. p̄mo p̄ponit qd̄ intendit. Sc̄do rōnez assignat ibi. (Eca v̄tri rē.) Circa primū duo facit: p̄mo p̄ponit qd̄ rēphēderat esse licitū: s. nō expediēs dicēs. (Oīa mihi licēt). Dicunt aut̄ illa licita q̄ hō facere p̄hibet̄: ē at̄ duplex p̄hibitio. Una coactiōis alia p̄cepti: ⁊ s. m̄ hoc qd̄az intellexerunt illa licere: a qbus nō p̄hibet̄ aliqua necessitate cogente: ⁊ iō qz arbitriū hois naturalis libez est a coactione: intellexerūt aplūm eo sensu dicere oīa mihi licēt: qz. s. libero arbitrio hois subiacent: siue sint bona siue sint mala. s. m̄ illud Ecc. 15. Ante hoiez bonū ⁊ malum vitā ⁊ mors quodcūq; voluerit dabit̄ ei. Sed hic mod⁹ loquēdi alienus ē a scriptura sacra: in qua dic̄ nō licere ea q̄ diuina lege p̄hibet̄. s. m̄ illud Mat. 14. Nō licet tibi habere vxorē fratris tui: ⁊ iō q̄ hic apl̄us dicit oīa mihi licent: nō p̄t absolute intelligi: s. vt sit accōmoda distributio sub hoc sensu omnia mihi licent: q̄. s. diuina lege nō p̄hibent̄. Et potest b̄ ad tria referri: p̄mo quidem ad id quod dixerat d̄ iudicij: qz. s. ynicūq; licet oīa sua iudicio repetere: cū nō sit lege diuina prohibitum. Alio modo potest referri ad id quod infra. 8. dicitur est de indifferenti vsu ciboz: vt sit sensus: licitum est mihi oēs cibos comedere. s. m̄ illud Tit. p̄mo. Omnia mūda mundis. Tertio p̄t referri ad id qd̄ dicitur est infra. 14. de sumptibus accipiendis: vt sit sensus: omnia mihi licent: scilicet accipe ad necessitatez vite: sicut coapostolis meis. Subdit aut̄. Sed nō omnia expediunt. Dicitur aut̄ illō expedire quod est sine impedimento finez consequēdi. Contingit autē q̄ aliquid nō totaliter excludit finē: sed impedimentū aliquod afferit: sicut matrimonium non excludit hominem a regno dei: impedimentuz tñ afferit: qz scilicet vt infra. 7. dicit: q̄ sub viro est mulier cogitat q̄ modo placeat viro. Un̄. z. Mat. 19. discipuli dicunt. Si itā ē cā hominis cū vxore sua nō expedit nubere. Sic ḡ fornicari nec licz nec expedit: qz totalit̄ excludit finē q̄ vitā eterna: m̄imonium at̄ ē licitū: s. nō expediēs. Sc̄do

igitur huc modū sua in iudicio repetere idifferenter oibus cibis vti. sumptus accipe ab his q̄b̄ p̄dicat est q̄dē licitū: q̄ nō ē h̄ iustitiā: nec aliqua p̄hibet lege: nō tñ est expediēs: vel q̄ impedit pax ad p̄ximū vel ifirmis scan dalū aliq̄b̄ generat: vel aliqua maledicēdi occasio p̄bet. Un̄ ecc. 37. Nō oia oib̄ expediūt. Alio mō pōt intelligi nō absolute: sed sub p̄ditōe: vt sit sētus. Dixi q̄ neq̄ fornicarij rē. regnū dei possidebūt: r̄ iō nō licēt: q̄ sinez excludūt: s̄ si oia licerēt mibi: nō oia expediūt: q̄ p̄ ea p̄sta sur ipedimētuz vite hūane. Un̄ i p̄sona ipioz dī Sap. 5. Lassati sum⁹ i via iniquitatis r̄ p̄ditōis r̄ ambulauim⁹ vias difficiles. Sc̄do ondit cē nociuū id q̄d supra rēphēdit dicēs: oia mibi licēt: vt supra expositū ē: s̄ tñ ego sub nullius redigar p̄tate. s̄. hoīs. Ille. n. q̄ vti eo q̄d nō expedit siue sit licitū siue illicitū quodāmo redigūt sub p̄tate rei alicui⁹ vel hoīs. Rei q̄dē q̄ q̄ nimis rē aliquam amat q̄ dāmo su⁹ illius rei efficiūt. s̄m illud. Ro. vlt. Nō nō x̄po dño suūit: s̄ suo vētri. Hoīs autē: q̄ dū aliq̄s facit q̄d nō expedit quodāmo subycti iudicio alioz: r̄ specialiter ille q̄ sua in iudicio repetit subycti p̄tati iudicis. In fra. io. vt qd enim libertas mea iudicat ab aliena consciētia.

C Deinde cū dicit. (Esca vētri rē.) Assignat rōnem eius q̄d dixerat. Et p̄mo quare oia licēt dicēs. (Esca vētri.) s̄. d̄bet: vt. s̄. in vētre decocta i nutrimētū toti⁹ cedat. Et vēter escis. s̄. recipiēdis: r̄ decoquendis deseruit. Quia igit̄ ex dei ordinatiōe vēter ē sollicitus ad escas recipiēdas: r̄ esce ad hoc deputate sunt q̄ i vētre ponāt. s̄ illd̄ gen. p̄. Ecce dedi vobis oēm escā r̄ cūctis aiantib⁹: vt habeāt ad vescēdū: nō ē illicitū q̄ hō res suas repetat vel predicator stipendia accipiat p̄ necessitate escas: vel vt etiaz hō oibus escis vtaf. Sc̄do ibi. (Deus autē rē.) Assignat rationem quare omnia nō expediunt. Nō enim expedit q̄ homo patiat aliq̄b̄ detrimētū i eo q̄d nunq̄ corrupit. s̄. i regno celesti: p̄ id q̄d corrupit: r̄ h̄ accidit de esca et de vētre. cessabit enī post hāc vitā escas vsus r̄ ventris: q̄ corpora resurgentiū seruabunt absq̄ cibo deo id faciēte: r̄ hoc est q̄ dicit. Deus autē destruet. i. cessare faciet hunc. s̄. vētre: nō q̄dez q̄tuz ad essentia: sed q̄tuz ad effectū: quē nūc habet: r̄ has. s̄. escas q̄tuz p̄tinēt ad vsum hominis: q̄ i resurrectione hoies erunt: sicut angeli in celo: vt dicit Math. 22. Lectio. III.

C Corpus autē nō fornicatiōis: s̄ dño r̄ dñs corpori. Deus vō r̄ dñm suscitauit. r̄ n̄ suscitabit p̄ virtutē suā. Nescitis qm̄ corpora vestra mēbra sūt x̄pi. Tolēs ergo mēbra x̄pi faciā mēbra meretricis: Absit. An nescitis qm̄ q̄ adheret meretrici vnū corp⁹ efficiūt. Erunt enim inqt̄ duo in carne vna. Qui autē adheret dño: vnus spiritus est. Fugite fornicationes. Omne. n. peccatū quodcūq̄ fecerit hō: extra corp⁹ ē: q̄ aut fornicatur in corpus suū peccat. An nescitis: qm̄ mēbra vestra templū sunt spiritus sancti q̄ in vobis est: quez habetis a deo: r̄ nō estis vestri: Empti enim estis precio magno: glorificate r̄ portate deum in corpore vestro.

C Supra ap̄llis tripliciter rēphēdit corinthios circa iudicia: nūc autē redit ad rēphēdēdū peccatū fornicarij cuius supra. 5. mētionē fecerat: r̄ in cui⁹ iudicio corinthij negligētēs erāt: iprobat autē fornicationē q̄tuor rōnib⁹: quaz p̄ma sumit ex diuina ordinatiōe. sc̄da ex vniōe ad

x̄pm rē. (An nescitis qm̄ corpora v̄ra rē.) Tertia ex corpore ingnatiōe ibi. (Fugite fornicationes.) Quarta ex grē dignitate ibi. (An nescitis rē.) Circa p̄mū duo facit. P̄mo pōt diuinā ordinatiōe. Sc̄do ordinatiōis finem ibi. (De. n. rē.) Circa p̄mū p̄siderādū ē q̄d aliq̄ argumētū siue lasciue sumūt ex ordinatiōe dei. Qui. n. fornicat vtūt suo corpore ad vsū a deo institutuz. s̄ h̄ excludit dicēs: q̄ esca ē ordinata ad vētrez r̄ vēter ad escas. Corpus at̄ hoīs nō fornicatiōis. i. nō ē ordinatū ad fornicādū: s̄ dño. i. ad hoc ē ordinatum: vt sit dñi n̄si iesu x̄pi: r̄ dñs corpori. i. dñs iesus x̄ps ad hoc dat⁹ est hoīb⁹ vt humana corpora siue glorie r̄formet. s̄m illud. p̄bil. 3. Reformabit corpus humilitatis n̄re r̄figuratū corpori claritatis siue. (Sc̄d h̄ v̄r eē q̄ sicut vēter ordinat⁹ ē a deo ad vsuz ciboz: ita q̄dā mēbra humani corporis sunt ordinata a deo ad vsuz generatiōis q̄b⁹ fornicatio exerceat. s̄ at̄ rēdēda ē dña q̄tuz ad duo. P̄mo q̄dē q̄ ap̄ls supra locutus ē de vno corpis mēbro. s̄. de ventre: hic autē loquitur de toto corpore: q̄d sicut nō est ordinatū ad fornicādū: ita nec ad escas sumēdū: s̄ potit⁹ vsus escas ē p̄ corp⁹: corpus autē p̄ aiāz a qua p̄cipit vitā s̄m ei⁹ p̄ditōe: r̄ quia oia ordinant in deū: sicut in finē: iō corp⁹ d̄z eē subiectū dño r̄ eo dedicatū. Et q̄ supra locut⁹ est de vsu escas in cōi absq̄ inordinatiōe: fornicatio autē est vsus iordinat⁹ ex mēbro fornicatoris. Un̄ nec ipsa mēbra sunt p̄ fornicationē: s̄ p̄ vsū gnatiōis ordinata rōne: cui oia mēbra corporis deseruire debēt: sicut et vēter nō p̄ crapulā r̄ ebrietatē: s̄ p̄ p̄uenientez vsū ciboz.

C Deinde cū dicit. (Deus vō rē.) Ponit sinez ordinatiōnis p̄dicte. Et p̄ponit qd deus circa dñm fecerit dicens. (Deus vō r̄ dñm iesuz.) s̄. dñs x̄pm suscitauit a mortuis a quo ipse x̄ps petit in ps. Tu autē dñe miserere mei r̄ resuscita me. Deus autē est r̄ p̄ r̄ fili⁹ r̄ sp̄s sanct⁹. Un̄ r̄ ipse x̄ps q̄ ē fili⁹ dei se resuscitauit: r̄ sua v̄tute resurrexit. s̄m illud ps. Ego dormiui r̄ soporatus sum r̄ exurrexi: q̄ dñs suscepit me: r̄ sc̄de cor. vlti. s̄ crucifixus est ex ifirmitate: s̄ viuuit ex v̄tute dei. Sc̄do ponit qd circa nos factū sit: dicēs q̄ nos suscitabit de p̄ virtutē suā p̄ quā. s̄. x̄pm suscitauit. s̄ illd̄ Ro. 8. Qui suscitauit iesuz x̄pm a mortuis viuificabit r̄ mortalia corpora v̄ra. Et est aduertendū q̄ supra de escis r̄ vētre loquēs q̄ p̄tinēt ad vsuz aiālis vite: dixit eas a deo destruedas: nūc at̄ loquēs de corpore r̄ dño facit mētionē de resurrectione: q̄. s̄. aīali vita cessante nā corporis i meli⁹ reformabit. Un̄ p̄ q̄ nō ē v̄tēdū corpore ad fornicationē q̄ impedit futurā incorruptionē. s̄ illud gal. vlt. q̄ semiat i carne de carne metet r̄ corruptionē.

C Deinde cū dicit. (Nescitis rē.) Ponit sc̄dam rōnez q̄ sumit ex affinitate humani corporis ad x̄pm: q̄ talis est: mēbra hoīs fornicatis sunt mēbra meretricis: s̄ mēbra hoīs sunt mēbra x̄pi. q̄ p̄ fornicationē fiūt mēbra x̄pi mēbra meretricis: q̄d est incōueniens. Circa q̄ q̄tuor facit. P̄mo ponit maiorē dicēs. (An nescitis qm̄ corpora v̄ra sunt mēbra x̄pi.) q. d. h̄ nō debetis nescire: q̄ q̄cūq̄ estis regenerati in x̄po mēbra x̄pi estis effecti. s̄ illud ifra. iz. Vos estis corp⁹ x̄pi r̄ mēbra de mēbro. Et hoc nō soluz q̄tuz ad aiāz q̄ ab eo iustificat: s̄ et q̄tum ad corpora q̄ ab eo resuscitabunt: vt dictū est. Sc̄do ponit r̄clusiones dicēs. (Tolēs ḡ mēbra x̄pi.) i. iuste subtrahens fuitio x̄pi cui debent deputari. s̄m illd̄ Ro. 6. Exhibeatis mēbra vestra arma iustitie deo. (Faciā.) s̄. eadē mēbra meretricis esse fornicādo: Absit. hoc. n. est horrendū sacrilegiū. Un̄ dī Mal. 2. Lotaminatit iudas sanctificationes dñi quā dilexit: r̄ habuit filia dei alieni. Tercio pōt maiorē dicēs. (An nescitis q̄ q̄ adheret meretrici.) s̄. fornicādo vnū corp⁹ efficiūt. s̄. p̄ imundā cōmixtionē. Et ad h̄ p̄

omit
i. n. n. q.
vii. q.
vii.

Ad corinthios I.

bandū inducit auctoritatē gen. dicēs. (Ingt eni scriptu-
ra. f. gen. 2. (Erūt duo). f. vir & mulier (i carne vna). i. p
mixtionē carnalē vna caro efficiunt: & sic mēbra vni^o fi-
unt membra alterius. Sunt. n. hec vba ade d viro & vxo
re loquētis q̄ aplūs hic ē ad fornicationē refert: qz fm
spēm nāe nō differūt vtriusq; act^o. Est aut itelligēdū: q
sicut dicit p̄būs i li. de gnātionē aialius i masculo est p̄n-
cipiū actiū gnātionis: i femina ē passiū. Et sicut plāta
cui^o vita p̄ncipaliter ordinat ad gnātionē semp ē vnum
corp^o i quo vtrūq; p̄ncipiū vni^o: ita i aialib^o q̄ ordinant
ad altiores act^o vite nō semp ē vnu corpus hīs hec duo
p̄ncipia: s; ex duob^o fit vnu i actu gnātionis. Qd̄ qdē nō ē
tū viri: qz sicut ifra ca. 7. d̄r. Vir nō hz potestātē sui cor-
poris: s; mulier. Sc̄do pbat minorē dicēs. (Qui at adhe-
ret d̄no rē). f. p̄ fidē & charitatez est vn^o spūs cū illo: qz. f.
vni^o ei vnitātē spūali nō corporali. Un̄ & Ro. 8. dicitur.
Si q̄s spūm xp̄i nō hz hic nō ē eius: & Jo. 17. Ut sint vni^o
i nobis: sicut nos vni^o sum^o. f. p̄ onexionem spūs: & qz cor-
pus deseruit spiritui. n̄s est vt et corpora nra membra
eius sint cui p̄ spiritus vnimur: nō qdez carnali p̄uinctio-
ne: sed spūali. P̄t̄ at ex p̄missis duab^o rōnibus vna rō
p̄flari: vt. f. qz corpus nrm nō est deputatuz fornicationi:
sed d̄no b. f. mō q̄ mēbra nra sunt mēbra xp̄i: vt postmo-
dū exponit nō faciam^o ea mēbra meretricis fornicādo.
¶ Deinde cū dicit. (Fugite fornicationē rē). p̄t̄ tertiā
rōnez: q̄ sumit ex corpis ingnatioē. P̄mo p̄t̄ h̄ez itē
tā dicēs. (Fugite fornicationē) Ubi notādū q̄ ceteravi-
tia vicinē resistēdo: qz q̄to magis hō p̄ticularia fide-
rat & tractat tāto min^o i eis iuenit vñ delectat^o: s; magis
anxiēt: s; vitiū fornicatiōis nō vincit resistēdo: qz q̄to
magis ibi hō cogitat p̄ticularē magis sc̄dit: s; vincitur
fugiēdo. i. totalr vitādo cogitatiōes imūdas: & q̄slibz oc-
casiōes: vt d̄r Zach. 2. Fugite de terra aqlōis dicit d̄ns.
Sc̄do assignat rōnē dicēs. (De p̄ctm̄ aliō qd̄cūq; fecerit
hō rē). Ad cuius euidētiā sciēdū q̄ qdā peccata nō s̄nt
māi i carnali d̄lectatōe: s; i sola spūali: iō spūalia vitia di-
cunt^o: sic supbia: auaricia: accidia: fornicatio at̄ p̄let^o ma-
xime i carnali d̄lectatōe: & fm̄ h̄ posset itelligi qd̄ h̄ d̄r.
De peccatū qd̄cūq; fecerit hō ex corp^o ē: qz. f. p̄let^o p̄ter
sui corpis d̄lectationē. Qui aut fornicat i corp^o suū pec-
cat: qz. f. ei^o peccatū i carne cōsumat. ¶ S; huic expōni
d̄riū vñ esse q̄ et peccatū gule s̄sumat i d̄lectatōe cor-
poris. Ad qd̄ posset dici q̄ peccatū gule s̄ luxuria p̄tine-
tur inq̄tus ad ip̄as ordinat. s; illud Ephe. 5. Nolite ine-
briari vino i q̄ ē luxuria. S; meli^o p̄t̄ dici q̄ aplūs n̄ di-
cit q̄ fornicat corp̄e suo peccat: qd̄ agrueret p̄ expōni: s;
peccat i corp^o suū. i. d̄ corp^o suū corrupēdo: & ingnādo il-
lud p̄ter vsuz rōnis. Un̄ & Apoc. 3. Dēs pauca noia i sar-
dis q̄ nō ignauerūt vestimēta sua. i. corp^o: & Apoc. 14. Vi-
sunt q̄ cū mulierib^o: nō sūt coingnati. Uel alr̄ s; Aug. h̄ i
glo. Qui fornicat i corp^o suū peccat: qz aia ei^o totalr car-
ni i illo actu subycit: ita q̄ nō possit aliō ibi cogitare. Un̄
i ps. d̄r. Nolite fieri sicut equ^o & mulus q̄ nō ē intellect^o.
Uel alr̄. In corp^o suū peccat. i. d̄ vxorē suā: q̄ d̄r corp^o vi-
ri d̄ quā nō ita directe sūt alia peccata: sic viri fornicatio.
Un̄ & p̄ thes. 4. d̄r. Ut sciat vnusq; vñ possidere vas
suū i sctificatiōe. i. vxorē suā. Uel s; Aug. p̄t̄ itelligi de
fornicatiōe spūali p̄ quā aia adheret p̄ amorē mūdo: & re-
cedit a deo. fm̄ illud ps. Perdes oēs q̄ fornicant abs te.
Est ḡ sensus: q̄ fornicat recedēs a deo pp̄ amorē mūdi i
corp^o suū peccat. i. p̄ corp̄alē d̄cupiscētiā. Omne at̄ aliud
peccatū. puta qd̄ hō cōmittit ex obliuioē: vel ex ignoran-
tia seu negligētia ē ex corp̄e. i. corp̄alē d̄cupiscētiā.
¶ Deinde cū dicit. (An nescitis rē). p̄t̄ q̄tā rōnez q̄
sumit ex dignitate gr̄e: q̄ qdē ex duobus d̄surgit. f. ex gr̄a

spūsancti & ex redēptiōe sanguis xp̄i. Circa h̄ igit tria fa-
cit. P̄mo p̄ponit dignitatē corpis nri quā hz ex gr̄a sp̄ri-
tus sancti dicēs. (An nescitis). q. d. ignorare nō d̄beti q̄m
mēbra vna. f. corp̄alia tēplū sunt spūsancti: sic supra. 3. d̄i-
ctū ē. Nescitis qz tēplū dei estis. Et hui^o rōnem assignat
subdēs. Qui i vob̄ ē. d̄r aut tēplū dom^o dei: qz igit spūsa-
ct^o de^o ē: vniēs ē: q̄ i q̄cūq; ē spūsa-ct^o tēplū dei dicat.
Est aut spūsanct^o p̄ncipalr̄ qdē i cordib^o hoīuz i qb^o ca-
ritas dei diffundit p̄ spūz sanctū: vt d̄r. Ro. 5. S; secu-
dario et̄ ē i mēbris corporalib^o inq̄tū exequūt opa cha-
ritatis. Un̄ i ps. d̄r. Cor meuz & caro mea exultauerūt in
deū vniū: ne hāc dignitatē sibi ascriberēt subdit. Quem
habetis a deo nō ex vobis. Un̄ Joel. 2. Effundā de spū
meo sup oēs carnē. Et act. 5. Spūz suū dedit obediētib^o
sibi. Sc̄do p̄t̄ dignitatē quā hnt corpa nra ex redēptō-
ne sanguis xp̄i dicēs. (Et nō estis vñ) s; iesu xp̄i fm̄ illō
Ro. 14. Siue viuim^o siue morimur: d̄ni sum^o. & cori. 5.
Qui viuūt iā nō sibi viuūt: rōez hui^o assignat dicēs. (Em-
pti estis p̄cio magno) & iō sui estis ei^o q̄ vos redemit d̄ ser-
uitute peccati. Un̄ ifra. 7. d̄r. Qui liber vocat^o ē seru^o est
xp̄i. P̄cio. n. empti estis: & in ps. Redemisti me d̄ne de^o
vitatis. Dicit at̄ p̄ciū redēptiōis magnū: qz nō ē corrupti-
bile: s; eternā hīs v̄tutē cū sit sāguis ip̄s^o dei eterni. Un̄
p̄. Pe. i. Redēpti estis de vana v̄ra p̄uertiōe: nō corrup-
tibilib^o auro vel argēto: s; sanguine agni immaculati & i
cotaminati iesu xp̄i. Tertio isert d̄clusionē itētā dicēs.
(Glorificate ḡ & portate deū in corp̄e v̄ro). Qz. n. mem-
bra v̄ra sunt tēplū dei i corp̄e v̄ro nihil d̄z appere: nisi qd̄
ad gloriā dei p̄tinet: & h̄ ē gloriificare deū i corp̄e v̄ro: qz i
ps. d̄r. In tēplo ei^o oēs dicent gloriā. Exo. vlti. d̄r. Opuit
nubes tabernaculū testimōy: & gloriā d̄ni impleuit illō: qz
vō nō estis vestri: s; estis sui dei: d̄z corp^o v̄strū portare
deū: sicut equus vel aliud aial portat d̄nz suū. Un̄ i ps.
d̄r. Ut iumētū factus suz apud te. Portat aut corp^o n̄z
d̄nz inq̄tus diuino ministerio deputatur: sic ḡ d̄z v̄-
tare ne i corpus suū peccet fornicādo qd̄ ē d̄ gloriā dei &
d̄ ministeriū quod corpus nostrum debet deo.

CAP. VII.

DE quibus asit scripsistis mihi bo-
nū est homi mulierez nō tangere.
Propter fornicationez asit vnus-
quisq; suā vxorēz habeat: & vna-
queq; virum suūz habeat. Uxorē
vir debitum reddat: similiter asit & vxor viro.
Mulier potestātē sui corporis nō habet sed
vir. Similiter at̄ & vir sui corporis potestātē
nō habet: sed mulier. Nolite fraudare inuicē:
nisi forte ex consensu ad tēpus vt vacetis ora-
tioni: & itez reuertimini in idipsum: ne tentet
vos sathanas propter incontinentiam v̄strā
Hoc asit dico fm̄ indulgentiam: & nō fm̄ im-
perium. Volo asit oēs vos homines eē sicut
meipsum. Sed vnusquisq; proprium donūz
habet ex deo: alius quidem sic: alius vero sic.
Dico autem non nuptis & viduis: bonūz est
illis si sic permanserint sicut & ego. Qz si nō se
cōtinent nubant. Melius est. n. nubere q̄ v̄ri.
¶ Postq̄ aplūs rēphendit fornicariū & sustinētes eum.
(Dic accedit ad tractādū d̄ m̄rimonio). Et circa h̄ tria
fac̄. P̄mo determinat de coniugatis m̄rimonio iunctis. Sc̄